

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

10928 *Reial decret 901/2015, de 9 d'octubre, pel qual es modifica el Reial decret 843/2011, de 17 de juny, pel qual s'estableixen els criteris bàsics sobre l'organització de recursos per desenvolupar l'activitat sanitària dels serveis de prevenció.*

L'article 31.5 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, disposa que, per poder actuar com a serveis de prevenció, les entitats especialitzades han de ser objecte d'una acreditació per l'autoritat laboral, que és única i amb validesa a tot el territori espanyol, mitjançant la comprovació del fet que reuneixen els requisits que s'estableixin reglamentàriament i amb l'aprovació prèvia de l'autoritat sanitària pel que fa als aspectes de caràcter sanitari.

La Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, consagra el principi d'eficàcia a tot el territori nacional, d'acord amb el qual qualsevol operador legalment establert pot exercir la seva activitat econòmica sense que se li puguin exigir noves autoritzacions o tràmits addicionals d'altres autoritats competents diferents. En concret, l'article 20.1 d'aquesta Llei disposa que tenen plena eficàcia en tot el territori nacional, sense necessitat que l'operador econòmic faci cap tràmit addicional o compleixi nous requisits, tots els mitjans d'intervenció de les autoritats competents que permetin l'accés a una activitat econòmica o al seu exercici, o acreditin el compliment de certes qualitats, qualificacions o circumstàncies, i, en particular, el paràgraf a) de l'article esmentat assenyala que tenen plena eficàcia en tot el territori nacional sense que es pugui exigir a l'operador econòmic el compliment de nous requisits, les autoritzacions, llicències, habilitacions i qualificacions professionals obtingudes d'una autoritat competent per a l'accés o l'exercici d'una activitat, per a la producció o la posada al mercat d'un bé, producte o servei.

Aquest principi d'eficàcia no és, tanmateix, aplicable a les autoritzacions, declaracions responsables i comunicacions vinculades a una concreta instal·lació o infraestructura física. Així ho estableix l'article 20.4 de la mateixa Llei, que, no obstant això, determina que, quan l'operador estigui legalment establert en un altre lloc del territori, les autoritzacions o declaracions responsables no poden preveure requisits que no estiguin lligats específicament a la instal·lació o infraestructura.

La Llei 20/2013, de 9 de desembre, inclou un manament d'adaptació de les disposicions vigents amb rang legal i reglamentari al que s'hi disposa, d'acord amb el qual, després d'avaluar tant el Reial decret 843/2011, de 17 de juny, pel qual s'estableixen els criteris bàsics sobre l'organització de recursos per desenvolupar l'activitat sanitària dels serveis de prevenció, com el Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció, s'ha identificat que, a causa de diferències en la interpretació i l'aplicació de les normes, diverses comunitats autònomes estan exigint als serveis de prevenció requisits addicionals que, a la pràctica, impliquen noves autoritzacions incompatibles tant amb la Llei 31/1995, de 8 de novembre, com amb la Llei 20/2013, de 9 de desembre. És per això que és necessari fer unes modificacions puntuals en el Reial decret 843/2011, de 17 de juny, de manera que no es generin dubtes que segueixin portant diferents autoritats a sol·licitar noves exigències no compatibles amb aquelles i es compleixin els principis que estableixen les lleis esmentades.

Al seu torn, l'experiència adquirida en l'aplicació d'aquestes disposicions recomana abordar modificacions que clarifiquin i propiciïn una aplicació homogènia de la normativa reguladora de la matèria en tot el territori nacional.

Per això, l'article únic procedeix a modificar el Reial decret 843/2011, de 17 de juny, amb la finalitat, en primer lloc, de clarificar que la quantificació dels treballadors s'ha de

preveure de manera global, sense que l'àmbit territorial, entès en el sentit de divisió geogràfica administrativa, pugui ser el criteri decisiu en la matèria i que fins a dos mil treballadors és necessària una unitat bàsica sanitària (UBS) per al servei de prevenció, amb independència de com organitzi i executi la seva activitat, sense que sigui exigible una UBS a cada demarcació geogràfica, ja sigui comunitat autònoma o províncies, en què el servei de prevenció porti a terme l'activitat sanitària, ni es pugui exigir per part de les autoritats competents més d'una UBS per atendre dos mil treballadors.

A més, tenint en compte que com que ja estan acreditats per a tot el territori després de l'acreditació inicial, si una entitat especialitzada no ha de disposar d'instal·lacions sanitàries en l'àmbit d'una determinada comunitat autònoma, no és procedent sol·licitar una autorització a l'autoritat sanitària de la comunitat. La normativa permet a les autoritats sanitàries autoritzar condicions d'instal·lació i comprovar si compleixen els requisits establerts per a la realització adequada de les seves funcions, però no decidir si una entitat especialitzada ha de disposar d'instal·lacions sanitàries en un determinat àmbit territorial.

En aquests supòsits són els serveis de prevenció aliens els que decideixen on instal·lar recursos, sense que se'ls pugui exigir tenir recursos en les quatre especialitats per poder actuar en una comunitat autònoma concreta, i això sense perjudici del compliment de les ràtios que exigeix la norma.

Així, d'acord amb l'article 2.2 de l'esmentat Reial decret 843/2011, de 17 de juny, els serveis de prevenció únicament han d'obtenir les autoritzacions pertinents de les autoritats sanitàries competents en les comunitats autònomes per a les seves instal·lacions sanitàries en la mesura que l'àmbit territorial de l'autorització sanitària és autonòmic, no nacional, com estableix l'article 3 del Reial decret 1277/2003, de 10 d'octubre, pel qual s'estableixen les bases generals sobre autorització de centres, serveis i establiments sanitaris.

En segon lloc, simplificar els supòsits en què es puguin subscriure els acords de col·laboració, en nom d'una seguretat jurídica més gran tant per als serveis de prevenció aliens com per a les autoritats competents a l'hora de comprovar-ne la legalitat.

En tercer lloc, mantenir la possibilitat a l'autoritat sanitària de verificar la qualitat, la suficiència i l'adequació de l'activitat sanitària portada a terme pels serveis de prevenció aliens.

En la disposició transitòria s'estableix la comunicació a les autoritats sanitàries mentre no estigui plenament operatiu el sistema d'alerta.

La disposició final primera es refereix a l'atribució constitucional de competències.

La disposició final segona estableix l'habilitació per al desplegament reglamentari.

Finalment, la disposició final tercera assenyala l'entrada en vigor després de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

En l'elaboració d'aquest Reial decret s'han consultat les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, les societats científiques de la medicina i la infermeria del treball, de l'epidemiologia i la salut pública i el Consell de Consumidors i Usuaris. També ha emès el seu informe preceptiu l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i s'ha escoltat la Comissió Nacional de Seguretat i Salut en el Treball. Així mateix, s'ha rebut l'informe del Comitè Consultiu del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut i del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

Aquest Reial decret es dicta de conformitat amb l'article 6 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, i amb l'article 19 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i de la ministra d'Ocupació i Seguretat Social, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 9 d'octubre de 2015,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 843/2011, de 17 de juny, pel qual s'estableixen els criteris bàsics sobre l'organització de recursos per desenvolupar l'activitat sanitària dels serveis de prevenció.*

El Reial decret 843/2011, de 17 de juny, pel qual s'estableixen els criteris bàsics sobre l'organització de recursos per desenvolupar l'activitat sanitària dels serveis de prevenció, queda modificat en els termes següents:

U. El primer paràgraf i la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 4 queden redactats de la manera següent:

«3. El nombre de professionals sanitaris i el seu horari ha de ser adequat a les característiques de la població treballadora que s'ha de vigilar i als riscos existents. Es considera una unitat bàsica sanitària (UBS) la constituïda per un metge del treball o d'empresa i un infermer d'empresa o del treball, a jornada completa. La dotació mínima de professionals sanitaris és la següent:

a) Fins a dos mil treballadors, una UBS.»

Dos. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Acords de col·laboració entre serveis de prevenció aliens.*

Els serveis de prevenció aliens poden adoptar acords de col·laboració entre ells per a la prestació d'activitats sanitàries envers les empreses concertades, amb objecte de donar cobertura efectiva, quan sigui convenient per raons de dispersió o llunyania dels centres de treball de les empreses concertades esmentades respecte del lloc de radicació de les instal·lacions principals del servei de prevenció principal. En cap cas el cost de les mesures derivades dels acords de col·laboració pot recaure sobre els treballadors afectats.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«2. L'autoritat sanitària ha d'avaluar l'activitat sanitària que desenvolupen els serveis de prevenció, i comprovar-ne la qualitat, la suficiència i l'adequació.

A aquest efecte, els serveis de prevenció aliens han de comunicar a l'autoritat sanitària competent el calendari i el lloc on s'han d'efectuar les activitats sanitàries següents:

a) Les activitats en matèria de vigilància de la salut a què es refereix l'article 37.3.b) 3r del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció.

b) Els programes de formació a què es refereix l'article 3.1.f) del Reial decret 843/2011, de 17 de juny, pel qual s'estableixen els criteris bàsics sobre l'organització de recursos per desenvolupar l'activitat sanitària dels serveis de prevenció.

c) Qualsevol altra activitat susceptible de verificació *in situ* que pugui derivar de la participació que estableix l'article 3.1.k) del Reial decret 843/2011, de 17 de juny.

En el cas que el centre de treball i el lloc de realització d'aquestes activitats no estiguin a la mateixa comunitat autònoma o es portin a terme en unitats mòbils, la comunicació s'ha d'adreçar a les autoritats sanitàries de les comunitats autònomes afectades.

La comunicació a l'autoritat sanitària competent s'ha de fer amb una antelació mínima de trenta dies a la data de realització de l'activitat sanitària de què es tracti,

i aquesta obligació es pot entendre complerta quan la comunicació es faci pels mitjans que estableix l'article 28 del Reglament dels serveis de prevenció.»

Disposició transitòria única. *Comunicació a les autoritats sanitàries.*

La comunicació a la qual es refereix l'article 11.2 del Reial decret 843/2011, de 17 de juny, s'ha d'adreçar a les autoritats sanitàries competents fins que no estigui plenament operatiu, en el sistema electrònic d'intercomunicació de registre de dades de serveis de prevenció, un mecanisme automàtic que adverteixi aquestes autoritats de la presentació de la comunicació en el sistema esmentat.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.7a de la Constitució espanyola que estableix la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació laboral i de l'article 149.1.16a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat les competències sobre bases i coordinació general de la sanitat.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habiliten les persones titulars dels ministeris de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i d'Ocupació i Seguretat Social, perquè de manera conjunta dictin les disposicions que siguin necessàries per aplicar i desplegar aquest Reial decret, i s'ha de fer mitjançant un reial decret en cas que afecti els criteris bàsics.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 9 d'octubre de 2015.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN